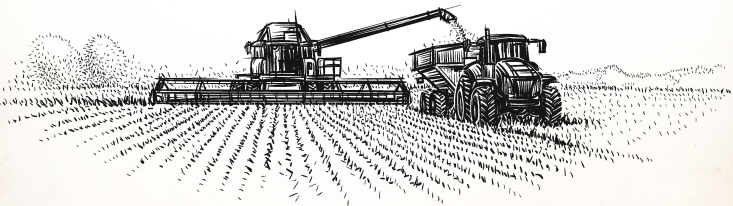

MANUEL PIMENTEL

*Per què el sector primari és trepitjat i perseguit
per la societat a què dona menjar?*

LA REVENJA DEL CAMP

**EL CAMP ES VENJARÀ, AL MODO BÍBLIC, AMB
ESCASSETAT I BRUTAL ENCARIMENT DELS ALIMENTS, DE
LA SOCIETAT QUE FA DÈCADES QUE EL MENYSPREA.**

ALMUZARA

EDICIÓ
AMPLIADA
SET EDICIONS
EN CASTELLÀ

La revenja del camp

*Per què el sector primari és trepitjat i
perseguit per la societat a què dona menjar?*

La revenja del camp ja és aquí. Els preus dels aliments puguen amb força i les oblidades crisis alimentàries amenacen de reparèixer. Per què? Per què ahir sobraven aliments i avui semblen faltar? El menyspreu al camp i els desajustos de la desglobalització són les raons principals. Tot i això, els responsables públics culpen, injustament i demagògicament, a distribuïdors i agricultors, tractant de justificar els seus propis errors i desvaris. Com s'ha pogut arribar a aquesta trista, injusta i suïcida situació? Com ha estat possible que la societat menyspreï els qui els donen menjar? Per què els agricultors, els ramaders i els pescadors hem passat d'herois a enemics? Per què la societat actual no només no ens valora, sinó que, al contrari, ens considera enemics del medi ambient, paràsits de la PAC, senyorets d'altres temps, maltractadors d'animals? Per què, si els preus puguen, se segueixen abandonant els nostres camps?

Aquest breu assaig intenta comprendre els perquès i els coms d'aquesta situació paradoxal i contradictòria. Castiguem la gent del camp mentre els exigim aliments abundants, sans i a preu de saldo. Exigim aliments abundants, sans i a preu de saldo, però sense agricultura ni agricultors; carn sense ramaderia ni ramaders; peix sense pesca ni pescadors. Protestem per l'encariment dels aliments alhora que prohibim els transvasaments, perseguim les granges o qüestionem els regadius i els adobaments, entre moltes altres limitacions, o interdiccions. I, és clar, això no funciona.

Al llarg d'aquests anys, els agricultors agonitzen sense que a la societat que alimenten els sembli importar gens ni mica. Els pagesos, ramaders i pescadors no són part de problema, són part de la solució. Volen treballar en pau, amb dignitat, de manera sostenible i rendible, per complir amb la seva missió transcendent de proveir-nos d'aliment. No treballen només pel pa dels fills; ho fan, sobretot, pel pa dels fills de tots els altres.

» Manuel Pimentel

agricultura • assaig • Editorial Almuzara

MANUEL PIMENTEL SILES, escriptor i editor, va néixer a Sevilla el 1961 i viu al camp, a prop de Còrdova. Enginyer agrònom, llicenciat i doctor en Dret, diplomad en Alta Direcció d'Empreses, va ser ministre de Treball i actualment és editor d'Almuzara i conseller sènior de BakerMckenzie. Ha publicat les novel·les «Peñalaja»; «Monteluz»; «Puerta de Indias»; «La Ruta de las Caravanas»; «El librero de la Atlántida»; «El arquitecto de Tombuctú»; «El decálogo del caminante»; «El sabio enamorado y el jardín del Califa» i «Dolmen». També és autor de diversos assaigs entre els quals destaquen «El talento»; «Manual del editor»; «El libro de la escritura vital»; «Blas Infante. Andalucía, teoría y fundamento político»; «Resolución de conflictos»; «Tombuctú, andalusíes en la ciudad perdida del Sáhara»; «Escuela de Oratoria» i «Teoría de Córdoba». També ha escrit llibres de relats com «Leyendas de Tartessos»; «Leyendas de Medina Azahara»; «El autobús verde y blanco» o «La Yurta». És director del programa «Arqueomanía», a La 2 de TVE.

9788410522145

Thema: TV; JBCC8
978-84-10522-14-5
192 páginas, ilustrado
Rústica con solapas
14 x 21 x 1.3 cm · 229 g
PVP: 17.95 €